

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Petro Nigro Canonico sancti Vrsini Bituricensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

crudelis horror & horribilis crudelitas audita non moveat, dum pastori ab ovibus, magistro à discipulis, & patri à filiis mortis dispendia procurantur: In hac nimirum parricidij horrendi atrocitate naturalis affectionis juri detrahitur, vituperatur ministerium clericale, ac regularis reverentiæ puritas dissipatur. Sicut enim tenor litterarum ejusdem Episcopi nos edocuit, sibi & Capitulo Picavensi multis Abbatibus & aliis viris peritis præsentibus est relatum quòd Iohanne Cantore, A. Eleemosynario, Guillelmo de Lobeà & Guillelmo de sancto Leodegario Canonicis Cellensibus procurantibus, à quatuor sicariis, qui ab illis ob hoc sexaginta libras acceperant, Abbas Cellensis, vir providus & honestus, dum ad matutinas accederet, nequiter extitit interfectus, quadraginta plagis & amplius inflictis eidem. Cùm autem hæc vera esse, non solum per bonos viros & sacerdotes, verùm etiam per eosdem sicarios, qui dum in carcere principis tenerentur, coram nuntiis suis & multis aliis ea publicè confessi fuerant, præfatus Episcopus didicisset, & deliberasset cum viris prudentibus & discretis qualiter esset in hoc negotio procedendum, diversa reperit consilia diversorum; nonnullis asserentibus hujusmodi perversitatis actores, non per seculare brachium, sed per ecclesiasticum iudicium puniendos; aliis affirmantibus ipsos propter enormitatem criminis relinquendos curiæ seculari, ut ultore materiali gladio, poenam exciperent sibi dignam. Alios quoque Canonicos illius malignitatis ignaros asseverabant aliqui in detestacionem criminis de ipsa Ecclesia depellendos; ut secundùm evangelicam veritatem malis malè perditis, vinea Domini Sabaoth bonis agricolis locaretur; maximè cùm paucis quandoque peccantibus, ira Dei deservisse legatur in multos. Quidam verò dicebant quòd culpa suos tenere debebat auctores, ne ultra progredieretur poena quàm inveniretur delictum, cùm nullius crimen maculet nescientem. Licet autem in tanta varietate consilij cœperit jam dictus Episcopus fluctuare, attendens tamen exèplo perniciosum existere si omitteretur tantum facinus impunitum, & quòd Canonici supradicti longè antè incorrigibiles fuerant & rebelles, & commonitionis suæ iteratæ sæpius contemptores, quòdque essent fornicatores, adulteri, negotiatores, & usurarij manifesti, tandem consilium hoc providit, ut universis Canonici ab Ecclesia memorata depulsis,

Tom. II.

loco eorum sancti Victoris Parisiensis Canonici subrogentur, hoc ipsum in suspenso tenendo donec super eo nostræ reciperet beneplacitum voluntatis. Volentes igitur ut in tanti criminis poena discant alij à consimili culpa cessare, communicato fratrum nostrorum consilio, præsentium vobis auctoritate præcipiendo mandamus quatinus illos quos vobis constiterit hujus fuisse iniquitatis actores ab omni ordine clericali sublato cujuslibet appellationis obstaculo degradetis, eosdem, si grave scandalum non timetur, apud aliqua monasteria singillatim in arctis carceribus concludentes, in quibus pane tribulationis & aqua doloris ad agendam perpetuam poenitentiam sustententur. Si verò grave scandalum formidetur, quod minimè conquireat postquam etiam reos sanguinis vestri curaveritis intercessionibus defendere, vos eosdem publicè degradatos, ad poenitentiam studiosè commopitos, relinquatis curiæ seculari juxta constitutiones legitimas puniendos. Quòd si alij Canonici hujus criminis inscij incorrigibiles hætenus extiterint, & prælibatis sunt criminibus irretiti de quibus in suis fecit memoratus Episcopus mentionem, volumus & mandamus ut per ordinem sancti Victoris Cellensis Ecclesia reformetur; quem si aliqui ex prædictis Canonicis recipere voluerint humiliter & servare, vos eosdem ibidem remanere sinatis. Alioquin ad arctiora monasteria transmittatis eosdem; contradictores, si quos inveneritis, vel rebelles per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo. Quòd si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum Laterani xiiii. Kalend. Octobris, pontificatus nostri anno tertiodecimo.

PETRO NIGRO CANONICO
sancti Vrsini Bituricensis.

SAcro sancta Romana Ecclesia devotos & humiles filios ex assuetæ pietatis officio propensius diligere consuevit, & ne pravorum hominum molestiis agitentur, eos tamquam pia mater suæ protectionis munimine confovere. Eapropter, dilecte in Domino fili, tuis justis postulationibus gratum impertientes assensum, personam tuam cum omnibus bonis quæ in præsentiarum rationabiliter possides, aut in futurum præstante Domino justis modis poteris adipisci, sub beati Petri & nostræ protectione suscipimus. Specialiter autem præbendam sancti Vrsini Bituricensis, sicut eam justè possides & quietè, tibi auctori-

O o o ij

Epist. 1336
Recipitur sub
protectione
sedis apostolice.

tate apostolica confirmamus & presentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Laterani x. Kal. Octobris, anno tertio decimo.

NOVARIENSI *ELECTO.

EX litteris venerabilis fratris nostri Patriarchae Antiocheni, tunc Yporienfis Episcopi, & tui tunc de Tilieto Abbatis, meminimus recepisse quod cum dum ad Albiganensem Ecclesiam una cum venerabili fratre nostro Pisano Archiepiscopo, tunc Episcopo Vercellensi, accessissetis, visitationis officium impleturi, Albiganensis Episcopus, inter cetera quae proposita fuerant contra ipsum, hoc vobis ore proprio est confessus, quod cum quidam in villa quadam ad ipsius jurisdictionem spectante infamaretur de furto, & idem illud inficiaretur omnino, offerens quod candentis ferri judicio se purgaret, adiciendo ut suspensio puniretur si deficeret in eodem, dictus Episcopus a iudice requisivit quid super hoc videretur eidem, & cum iudex respondisset ut fieret prout fur ipse petierat, ferrum candens in ipsius Episcopi praesentia est allatum, quod cum arripuisset fur ille, combustus est. Vnde iudex expavescens, quid sibi super hoc videretur Episcopum consuluit memoratum, qui respondit quod si fur sic evaderet, malum esset, quamquam per litteras quas nobis tunc idem direxit Episcopus affirmavit se talibus verbis usum fuisse: *Auditis quantus est clamor populi, omnes dicunt quod malum est si evaserit impunitus.* & sic Episcopus & iudex eandem villam cum multitudine populi sunt egressi, in quorum praesentia fur praedictus ipsius fuit Episcopi auctoritate suspensus, propter quod eundem cum vestris litteris ad nostram praesentiam destinatis, sed ipse nihil unquam super his proposuit coram nobis. Quinimmo statim ut dictus Archiepiscopus ad apostolicam sedem accessit, qui nobis rei seriem plenarie indicavit, idem Episcopus a nostra discessit praesentia, & perquisitus non potuit inveniri. Vnde nos cum fratribus nostris deliberatione habita diligenti, quia saepesatum Episcopum, non solum in candentis ferri judicio, verum etiam in furis suspensio graviter intelleximus deliquisse, cum his non

tantum auctoritatem praestiterit, sed etiam praesentiam exhibuerit corporalem, ipsum reputavimus ministerio altaris indignum. Et quia pontificale officium absque altaris ministerio non poterat adimplere, supra dicto Patriarchae ac tibi tunc dedimus in mandatis ut ad cessionem eundem Episcopum moneretur; alioquin auctoritate nostra ipsum ab Albiganensi Ecclesia sublato appellationis obstaculo amoventes, faceretis eidem de persona idonea per electionem canonicam provideri. Dicitur vero Episcopus postmodum ad sedem apostolicam rediens, apud quam moram fecisse dinoscitur diuturnam, & se multipliciter fatagens excusare, inter cetera proposuit coram nobis quod aliter rei veritas habuerat quam in litteris fuerit supradictis expressum, quod se proposuit opportuno tempore probaturum. Quocirca devotioni tuae praesentium auctoritate mandamus quatinus auditis quae super praemissis idem Episcopus duxerit proponenda, & probationibus ejus admissis, si de his tibi per probationes legitimas sufficiens fuerit facta fides per quae constet veritatem rei se aliter habuisse quam in litteris fuerit supradictis expressum, & super praemissis innocentem Episcopum extitisse, cum per sententiam ad falsam suggestionem latam eidem praedicti non debeat, tu cum super praemissis absolvens, officium suum exequi liberè permittas eundem. Alioquin quod a nobis dudum super hoc extitit definitum facias appellatione remota executioni mandari, contradicentes, si qui fuerint, vel rebelles censura ecclesiastica appellatione postposita compescendo. Datum Laterani Kal. Octobris, anno tertio decimo.

ARCHIEPISCOPO ET
Capitulo Magdeburgensi.

Cum dilectus filius nobilis vir Albertus de Harnestien ad sedem apostolicam accessisset, litteris tuis & aliorum, frater Archiepiscopo, qui simul intercessere pro ipso, nobis humiliter praesentatis, absolutionis munus suppliciter postulavit & clementer obtinuit juxta formam Ecclesiae, super eo quod ex violenta detentione dilecti filij Praepositi Odonis Subdiaconi nostri ecclesiasticam se dolebat incurrisse censuram. Licet autem se multipliciter excusaret, quod videlicet nec ex malitia praconcepta, nec ex praecogitato consilio, sed ex subita moti pectoris levitate ac repentino cordis ad prolationem quo-

* Eadem inscripta est epistola 15. lib. 12.

Epist. 134.
De causa Episcopi Albiganensis.

Vide lib. 11.
epist. 187.

Epist. 134.
Continuat
quantam
corda.